

EUROOPAN PARLAMENTTI

2004

2009

Istuntoasiakirja

14.2.2008

B6-0076/2008

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

neuvoston ja komission julkilausumien johdosta

työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti

esittäjä(t): Joseph Daul, Marianne Thyssen, Klaus-Heiner Lehne, PPE-DE ryhmän puolesta

Martin Schulz, Udo Bullmann, Edit Herczog, PSE ryhmän puolesta

Bilyana Ilieva Raeva, ALDE ryhmän puolesta

Daniel Cohn-Bendit, Monica Frassoni, Rebecca Harms, Verts/ALE ryhmän puolesta

Brian Crowley, UEN ryhmän puolesta

kevään 2008 Eurooppa-neuvostolle tiedotettavista Euroopan parlamentin Lissabonin strategiaa koskevista näkemyksistä

Euroopan parlamentin päätöslauselma kevään 2008 Eurooppa-neuvostolle tiedotettavista Euroopan parlamentin Lissabonin strategiaa koskevista näkemyksistä

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission Lissabonin strategiaa koskevan strategisen paketin, joka sisältää komission tiedonannon Eurooppa-neuvostolle: Strategiaraportti uudistetusta Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategiasta: uuden kauden (2008–2010) käynnistäminen – Uudistamista on jatkettava – I OSA (KOM(2007)0803), kansallisten uudistusohjelmien arvioinnin, komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille: Ehdotus yhteisön Lissabon-ohjelmaksi 2008–2010 (KOM(2007)0804 lopullinen) sekä kasvua ja työllisyyttä koskevat yhdenmetyt suuntaviivat (2008–2010) (KOM(2007)0803 – OSA V,
 - ottaa huomioon komission tiedonannon ”Kasvua ja työllisyyttä koskevan Lissabonin strategian toteutus jäsenvaltioissa ja alueilla EU:n koheesiopolitiikan kautta vuosina 2007–2013” (KOM(2007)0798),
 - ottaa huomioon jäsenvaltioiden esittämät 27 kansallista Lissabonin uudistusohjelmaa,
 - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan eduista: menestyminen globalisaation aikakaudella (KOM(2007)0581),
 - ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston maaliskuussa 2000, maaliskuussa 2001, maaliskuussa 2005, lokakuussa 2005, maaliskuussa 2006 ja maaliskuussa 2007 antamat päätelmät,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin 15. marraskuuta 2007 antaman päätöslauselman Euroopan eduista: menestyminen globalisaation aikakaudella (B6-0435/2007),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan,
- A. katsoo, että komissio lupasi ottaa täysimääräisesti huomioon kannat, jotka parlamentti ilmaisi Lissabonin strategiaa koskevissa päätöslauselmissaan, ja viittaa erityisesti marraskuussa 2007 Strasbourgissa annettuun päätöslauselmaan globalisaatiosta,
- B. katsoo, että parlamentti on aiemmissa päätöslauselmissaan osoittanut vahvaa tukea Lissabonin strategialle ja etenkin suhtautunut myönteisesti uudelleen kohdistettuun lähestymistapaan, jossa keskitytään työllisyys- ja kasvustrategiaan,
- C. ottaa huomioon, että talouskasvun ja työllisyyden sekä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan välillä on vahva yhteys,
- D. ottaa huomioon, että unionilla ja jäsenvaltioilla on yhteinen vastuu käsitellä globalisaatioon liittyviä haasteita, mahdollisuuksia ja kansalaisten epävarmuuden tunteita; katsoo, että EU:n on kannettava poliittinen vastuunsa maailmanlaajuisena toimijana ja osallistuttava maailmanlaajuisen kestävä kehityksen saavuttamiseen ja muokkaamiseen

globalisaation aikakaudella niin, että ihmiset kaikkialla maailmassa hyötyisivät globalisaation tarjoamista mahdollisuuksista,

- E. katsoo, että sisämarkkinat ovat tehokas työkalu dynaamisen ja kilpailukykyisen tietoon perustuvan talouden rakentamiseksi ja Euroopan kilpailuaseman vahvistamiseksi maailmanlaajuisilla markkinoilla sen kansalaisten elämänlaadun parantamiseksi,
- F. ottaa huomioon, että tässä päätöslauselmassa ei, Euroopan parlamentin Lissabonin koordinoitiryhmän saaman valtuutuksen mukaisesti ja ottaen huomioon muiden Euroopan parlamentin valiokuntien toimivaltuudet, käsitellä meneillään olevien lainsäädäntö- ja kuulemismenettelyjen yksityiskohtia,

Yleisiä huomioita

- 1. korostaa jälleen kerran Lissabonin strategian tarmokkaan täytäntöönpanon merkitystä ja painottaa taloudellisen, sosiaalisen ja ympäristöön liittyvän edistyksen keskinäistä riippuvuutta dynaamisen ja innovatiivisen kestäväen talouden luomisessa;
- 2. uskoo, että taloudellinen kehitys ja tuleva hyvinvointi Euroopassa riippuvat siitä, miten luodaan paremmat olosuhteet kestäväälle kasvulle ja työpaikkojen luomiselle ja miten globalisaation, väestönmuutoksen ja maailmanlaajuisten ympäristöuhkien aikaansaamiin mahdollisuuksiin ja haasteisiin vastataan; katsoo, että Euroopan unionin yhteiset työkalut ovat uudistettu Lissabonin strategia ja yhdenmetyt suuntaviivat;
- 3. uskoo, että uudistetun Lissabonin ohjelman onnistumisen takaamiseksi on vahvistettava unionin kasvua, joka on tällä hetkellä matala – noin 2 prosenttia bruttokansantuotteesta –, eikä riitä riittävän työllisyysasteen saavuttamiseen;
- 4. toteaa, että yksi Euroopan talouden perusongelmista on viime vuosina ollut riittämätön kotimarkkinoiden kysyntä, johtuen kuluttajien ja sijoittajien luottamuksen puutteesta, ja että kulutuksen kasvun tulee olla seurausta tuottavuuden ja työllisyyden kasvun aiheuttamasta tulojen kasvusta;
- 5. on tietoinen siitä, että unionilla on tulevalla kaudella edessään monia haasteita: väestön noin vuoteen 2020 mennessä alkava pienentyminen, kasvava taloudellinen paine maailmanlaajuisten kilpailijoiden taholta, energian hinnannousu, ilmastonmuutos ja sosiaalinen epätasapaino; katsoo, että Euroopan on vastattava näihin haasteisiin oikealla politiikkojen yhdistelmällä;
- 6. panee merkille, että Lissabonin ohjelma kehittyy myönteisesti; huomauttaa kuitenkin myös, että sen täytäntöönpanossa on edelleen puutteita ja että vielä ei ymmärretä kunnolla sitä, että Euroopan kehitymisprosessi kohti vahvempaa kasvua, työpaikkojen luomista, riittävää sosiaaliturvaa ja asianmukaista ympäristönsuojelua ei vielä ole turvassa kriiseiltä;
- 7. toteaa, että maailman suurimpana hyödykkeiden viejänä ja tuojana sekä maailman suurimpana palveluiden viejänä ja toiseksi suurimpana ulkomaisten suorien sijoitusten kohteena ja alkuperänä Euroopan unioni on yksi avoimen maailmantalouden suurimmista hyötyjistä; katsoo, että EU:lla on siten huomattava vastuu puuttua maailmanlaajuisiin ongelmiin;

8. suhtautuu myönteisesti Lissabonin prosessin maailmanlaajuiseen ulottuvuuteen ja huomauttaa, että Lissabonin strategia on Euroopan vastaus globalisaatiolle ominaisiin mahdollisuuksiin ja riskeihin; korostaa tässä yhteydessä nimenomaan transatlanttisen yhteistyön merkitystä sekä sitä, että on tärkeää parantaa yhteistyötä muiden tärkeiden toimijoiden, kuten Kiinan, Intian, Brasilian ja maailman muiden taloudellisten alueiden kanssa;
9. kehottaa periaatteessa toteuttamaan toimia protektionismin torjumiseksi niin Euroopan unionissa kuin sen ulkopuolella; kehottaa tekemään yhteistyötä ja soveltamaan oikeudenmukaista lähestymistapaa Dohan neuvottelukierrosta jatkettaessa;
10. painottaa johdonmukaisen vakaus- ja kasvupolitiikan kiistatonta arvoa ja makrotaloudellisen vakauden merkitystä sen luottamuksen lähteenä, joka on perusta Lissabonin tavoitteiden saavuttamiselle; huomauttaa, että makrotaloudellisen vakauden nimissä tuottavuuden kasvun tulee kulkea käsi kädessä tuloksen entistä oikeudenmukaisemman jakamisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden vahvistamisen kanssa; kiinnittää tässä yhteydessä huomiota kehoitukseen, jonka mukaan tulojen kasvun tulisi vastata keskipitkän aikavälin tuottavuuden kasvua;
11. korostaa komission tavoin, että jäsenvaltioiden taloudet ovat hyvin riippuvaisia toisistaan ja että uudistusta koskevaa yhteistä esityslistaa tarvitaan eniten euroalueella;
12. viittaa rahoitusmarkkinoiden vakauden säilyttämisen ensisijaiseen merkitykseen ja huomauttaa, että äskettäinen subprime-kriisi osoittaa, että EU:n on kehitettävä valvontatoimenpiteitä vahvistaakseen rahoitusmarkkinoiden avoimuutta ja vakautta sekä suojellakseen paremmin asiakkaita; pyytää arvioimaan Euroopan nykyiset vakavaraisuusvalvonnan järjestelmät ja välineet ja vaatii, että Euroopan parlamentin kanssa tehdään läheistä yhteistyötä, joka johtaa selkeisiin suosituksiin siitä, miten voidaan parantaa rahoitusjärjestelmän vakautta ja sen valmiuksia tarjota varmaa pitkän aikavälin rahoitusta eurooppalaisille yrityksille;
13. huomauttaa toissijaisuuden olevan tärkeää, jotta jäsenvaltiot voivat mukauttaa yhteisesti sovittua turvallisuutta ja joustoa koskevaa politiikkaa kansallisten työmarkkinoidensa erityisiin käytänteisiin ja perinteisiin;
14. muistuttaa, että koheesipolitiikka on yksi perustamissopimusten peruseriaateista ja työkalu kasvua ja työpaikkoja koskevien Lissabonin strategian poliittisten tavoitteiden saavuttamiseen ja että jopa 75 prosenttia koheesipolitiikan varoista on osoitettu innovointiin ja Lissabonin tavoitteiden saavuttamiseen; katsoo, että yleisesti EU:n koheesipolitiikan ja erityisesti rakenne- ja koheesiorahastojen nostovoima on käytettävä Lissabonin ohjelman täytäntöönpanoon alueellisella tasolla ja että tämän prosessin tuloksia on seurattava tiiviisti alueellisella ja paikallisella tasolla; katsoo, että tämänhetkisen myönteisen taloudellisen kehityksen pitäisi rohkaista lisä uudistuksiin; painottaa, että on tarpeen tutkia, mikä vaikutus Lissabonin strategian täytäntöönpanolla alueellisella tasolla on ollut vuonna 2008, joka on ensimmäinen vuosi, jona koheesipolitiikan varojen osoittamisen alustavia tuloksia voidaan arvioida;
15. katsoo, että tieteellinen ja teknologinen tutkimus on yksi Lissabonin ohjelman keskeisistä tekijöistä; katsoo, että tutkimuksen vahvistaminen on äärimmäisen tärkeää ja että

jäsenvaltioiden olisi toteutettava lisätoimenpiteitä saavuttaakseen vuotta 2010 koskevat T&K-investointitavoitteensa niin, että ne osoittavat, miten vuoden 2010 kansalliset T&K-tavoitteet saavutetaan ja miten niiden T&K-strategiat edistävät eurooppalaisen tutkimusalueen toteuttamista; korostaa, että vaadittava siirtyminen kohti vähän hiilipäästöjä aiheuttavaa taloutta uuden teknologian kehittämisen ja toteuttamisen kautta tarjoaa Euroopan unionille lukuisia mahdollisuuksia; panee merkille valtavat mahdollisuudet, jotka avautuvat Euroopan taloudelle sellaisten uusien tekniikkojen ja palvelujen kehittämisestä ja markkinoille saattamisesta, jotka edistävät maailmantalouden hiilidioksidipäästöjen vähentämistä; pitää myönteisenä komission ehdotusta "viidennen vapauden" kontekstin – tiedon vapauden – luomisesta, millä täydennetään tavaroiden, palveluiden, ihmisten ja pääoman liikkumisen neljää vapautta, ja ehdotusta EU:n ja jäsenvaltioiden tutkimus- ja kehittämisresurssien yhdistämisestä niiden entistä tehokkaamman käytön takaamiseksi;

16. pitää myönteisinä äskettäin tehtyjä aloitteita ja sijoituksia teollisuus- ja tutkimuspolitiikkaan; suhtautuu tässä yhteydessä tyytyväisyydellä Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituuttiin ja Galileoon tehokkaina välineinä teknologista innovointia koskevien tarpeiden yhdistämisessä teollisuuden tutkimusohjelmiin; pitää myönteisinä eurooppalaisia GNSS-ohjelmia (Galileo ja Egnos), jotka ovat EU:n keskeisiä hankkeita; korostaa ohjelmien taloudellisia ja julkisia ansioita sekä uusien palveluiden ja markkinoiden tuomia etuja;
17. katsoo, että Euroopan taloudellisen ja teknologisen johtoaseman turvaamiseksi tarvitaan huippuosaamisen verkostoja; katsoo, että jäsenvaltioiden ja alueiden pitäisi tukea huippuosaamisklustereiden kehittämistä ja toimenpiteitä niiden välisen kilpailun ja yhteistyön edistämiseksi, jotta innovointikulttuuria vahvistettaisiin edelleen; katsoo, että komission, jäsenvaltioiden ja alueellisten ja paikallisten viranomaisten pitäisi ryhtyä lisätoimiin tukeakseen aktiivisesti tiiviimpää yhteistyötä viranomaisten, tutkimuslaitosten, yliopistojen ja teollisuuden välillä;
18. painottaa sen tärkeyttä, että Euroopan yritykset, kansalaiset ja viranomaiset siirtyvät onnistuneesti digitaaliseen aikakauteen ja todella saavuttavat Lissabonin strategiassa vaaditun tietoon perustuvan yhteiskunnan ja talouden; kehottaa edelleen kehittämään tiedettä ja teknologiaa kansalaisten jokapäiväisessä elämässä ja edistämään tietoyhteiskuntaa, jossa kaikki ovat osallisina;
19. kehottaa jäsenvaltioiden hallituksia ja niiden aluehallintoja sisämarkkinoiden suurimpina työnantajina, ostajina ja palveluntarjoajina edistämään innovointia luomalla pilottimarkkinoita innovatiivisille tuotteille ja palveluille;
20. huomauttaa, että pienillä ja keskisuurilla yrityksillä (pk-yritykset) on ratkaiseva rooli uusien työpaikkojen luomisessa ja uuden tutkimuksen hyödyntämisessä; kannattaa voimakkaasti komission ehdottamaa pienyrityksiä koskevaa säädöstä, sillä se on väline tilaisuuksien luomiseen pk-yrityksille ja sellaisen kulttuurin edistämiseen, jossa annetaan etusija pienyrityksille, sekä sellaisen integroidun politiikan määrittämiseen, jonka avulla voidaan hyödyntää kasvupotentiaali pk-yritysten elinkaaren kaikissa vaiheissa;
21. korostaa mahdollisuuksia auttaa pk-yrityksiä vähentämällä niiden sääntelytaakkaa, parantamalla niiden mahdollisuuksia osallistua julkisiin hankintoihin ja kehittämällä

suotuisamman järjestelmän innovoinnin rahoittamiseen ja hyödyntämiseen;

22. toteaa, että innovatiivisia teknologioita on hyödynnettävä nopeammin uusissa tuotteissa ja palveluissa EU:ssa; kannattaa näin ollen komission vaatimusta tutkimuksen, koulutuksen ja innovoinnin muodostaman "osaamiskolmion" kehittämisestä; odottaa tehokkaampaa investoimista uusiin taitoihin, elinikäiseen oppimiseen ja nykyaikaisiin koulutusjärjestelmiin;
23. suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio on ryhtynyt keventämään sääntelytaakkaa ja pyrkii parempaan sääntelyyn sekä kannustaa jäsenvaltioita hyväksymään vastaavia toimenpiteitä vaarantamatta kansalaisten osallistumisoikeuksia ja kuluttajansuojaa; odottaa komission ja neuvoston täyttävän sääntelyn parantamista koskevassa toimielinten välisessä sopimuksessa esitetyt sitoumuksensa; panee erittäin huolestuneena merkille, että joukko komission viimeaikaisia merkittäviä lainsäädäntöehdotuksia on esitetty ilman edeltäviä vaikutusten arviointeja tai asianmukaista arviota saman alan aikaisemman lainsäädännön vaikutuksista;
24. korostaa tässä yhteydessä, että ulko- ja kauppapolitiikassa tarvitaan uutta kattavaa lähestymistapaa, jossa keskitytään mahdollistamaan unionin nouseminen johtavaan asemaan sääntöjen ja normien määrittämisessä koko maailmassa, unionin viennin edistämiseen ja sen varmistamiseen, että tuonti täyttää vaadittavat normit; korostaa, että unionin täytyy maksimoida potentiaalinsa maailmanmarkkinoilla toimivien yritysten syntysijana ja houkuttelevana kohteena sijoittajille; vaatii lisäksi, että kaikkiin neuvoteltavina oleviin EU:n kahdenvälisiin ja alueellisiin kauppasopimuksiin sisällytetään täytäntöönpanokelpoisia määräyksiä keskeisten työnormien ja muiden ihmisarvoisen työn näkökohtien sekä monenkeskisten ympäristönormien täytäntöönpanosta;
25. painottaa jälleen uskovansa, että osallisuutta entistä paremmin edistävän taloudellisen päätöksenteon asema on ratkaisevan tärkeä muutoksia vastaanottavan yhteiskunnan luomisessa; muistuttaa, että Eurooppa-neuvosto korosti päätöksessään sosiaalisen suojelun korkean tason keskeisyyttä Lissabonin strategian kannalta; toteaa jälleen, että ei voida hyväksyä, että ihmiset elävät köyhyysrajan alapuolella ja sosiaalisesti syrjäytyneinä; vahvistaa jälleen, että kaikilla Euroopan kansalaisilla tulisi olla mahdollisuus kohtuulliseen työhön ja elintasoon myös eläkkeelle siirtymisen jälkeen; kannattaa lisätoimia köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vastaisen politiikan vahvistamiseksi, jotta voitaisiin kehittää kokonaisvaltainen lähestymistapa, jonka perusteella köyhyyden poistamista vuoteen 2010 mennessä koskevaa tavoitetta ryhdyttäisiin tavoittelemaan todenteolla jälleen kerran, ja jotta voitaisiin taata perusoikeudet kaikille Euroopan kansalaisille; painottaa Euroopan perusoikeuskirjan oikeudellisesti sitovaa sisällyttämistä Lissabonin uudistussopimukseen; pyytää keväällä kokoontuvaa Eurooppa-neuvostoa sitoutumaan kunnianhimoiseen sosiaaliseen toimintaohjelmaan, jolla on konkreettinen vaikutus Lissabonin strategian tuloksiin;
26. pitää erittäin tärkeänä, että kansalaisten luottamusta lisätään edistämällä jäsenvaltioiden yhteisiä sosiaalisia ja ympäristöön liittyviä tavoitteita, kuten laadukkaita työpaikkoja, yhtäläisiä mahdollisuuksia ja terveyden ja ympäristön suojelua, samalla Euroopan kulttuurista monimuotoisuutta kunnioittaen, koska sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus on yksi yhtenäismarkkinoiden keskeisistä osatekijöistä; kehottaa

komissiota takaamaan, että EU toteuttaa näitä aloja koskevan suojelutehtävänsä ja että jäsenvaltioiden välistä sääntelyyn liittyvää kilpailua vältetään;

27. katsoo, että on välttämätöntä edistää liikenteen sisällyttämistä Lissabonin strategiaan; vaatii, että uusien yhdenmukisten politiikan suuntaviivojen puitteissa annetaan etusija kestäväälle liikenteelle, logistiikalle ja Euroopan laajuisten verkkojen kehittämiseksi, ja kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että keväällä 2008 kokoontuvalle Eurooppa-neuvostolle esitettävät kansalliset suunnitelmat heijastavat näitä ensisijaisia tavoitteita;

Sisämarkkinat ja strategiset vastaukset globalisaatioon

28. painottaa, että kitkattomasti toimivat sisämarkkinat ja tasapainoinen sosiaalinen markkinatalous ovat Euroopan vahvin kilpailuetu; huomauttaa, että sisämarkkinat tarjoavat kolmansien maiden sijoittajille tasavertaisten toimintaedellytysten ja vapaan liikkuvuuden kaltaisia etuja, mutta katsoo, että sisämarkkinoille pääsyn edellytyksenä pitäisi olla, että kolmannet maat, joiden talous on kehittynyt ja kehittymässä, avataan samalla tavalla EU:n sijoittajille, mikä on keskeinen tekijä houkutellessa ulkomaisia investointeja ja kasvatettaessa kauppaa kolmansien maiden kanssa; huomauttaa lisäksi, että meidän on luotava parhaat ulkoiset edellytykset eurooppalaisille yrityksille, mukaan lukien parempi sääntely, hyvä hallinto, terve ja oikeudenmukainen kilpailu, tehokkaasti toimivat riskipääomamarkkinat ja tutkimuksen ja innovoinnin tulosten kaupallistaminen;
29. kehottaa jäsenvaltioita asettamaan EU:n kilpailukyvyyn keskeiseen asemaan poliittisessa päätöksenteossa ja asettamaan sisämarkkinoiden toteuttamisen etusijalle, erityisesti sisämarkkinadirektiivien ajoissa ja asianmukaisesti tapahtuvan täytäntöönpanon kautta sekä poistamalla kansallisille markkinoille pääsyn aiheettomat esteet; muistuttaa kuitenkin, että yhtenäismarkkinoiden luominen perustui kilpailuun, yhteistyöhön ja yhteisvastuuseen, jotka ovat edelleen perusedellytyksiä kehitettäessä yhtenäismarkkinoita edelleen 2000-luvulla; korostaa, että sisämarkkinoita on kehitettävä oikeudenmukaisten kilpailusääntöjen, tehokkaiden verotusjärjestelmien ja sosiaalisen suojelun järjestelmien sekä kuluttajansuojan korkean tason kautta;
30. korostaa sisämarkkinoiden ja välttämättömien uudistusten toteuttamisen tarvetta; kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään jäljellä olevat toimenpiteet, joita tarvitaan EU:n sisämarkkinoiden luomiseksi palvelujen alalla, rahoituspalvelut mukaan lukien, ja varmistamaan, että niiden kansalliset sääntelijät kannustavat uusia palveluntarjoajia ja tuotteita taaten samalla tasavertaiset toimintaedellytykset ja yksittäisten sijoittajien etuja koskevan asianmukaisen avoimuuden ja oikeusvarmuuden; katsoo, että uusia poliittisia aloitteita, joilla sisämarkkinoiden toteuttaminen saatetaan loppuun, tulisi ohjata nykyistä enemmän analysoimalla niiden vaikutuksia markkinoihin, taloudenaloihin, ympäristöön ja yhteiskuntaan;
31. korostaa teollis- ja tekijänoikeuksien riittävän suojaamisen tarvetta ja kannattaa aloitetta, joka koskee edullista, turvallista ja tehokasta patenttijärjestelmää, joka kannustaisi investointeja ja tutkimusta ja edistäisi erityisesti pk-yritysten innovointivalmiuksia; kehottaa kaikkia kolmea toimielintä toimimaan yhdessä poliittisen yhteisymmärryksen löytämiseksi patenttijärjestelmän parantamisesta käytännössä siten, että kansalaiset voivat hyötyä uusista tuotteista ja palveluista kohtuullisin hinnoin;

32. huomauttaa, että markkinoihin perustuviin välineisiin kuuluu laaja valikoima politiikan työkaluja, joita käytetään yhä enemmän ympäristötavoitteiden saavuttamiseen; on sitä mieltä, että markkinoihin perustuvat välineet, kuten verot, maksut ja päästökauppa, voivat edistää tehokasta luonnonvarojen jakamista ja voivat tässä yhteydessä osaltaan edistää Lissabonin ohjelman tavoitteiden saavuttamista;
33. painottaa jälleen katsovansa, että verotuksen kohdistaminen työn sijaan ympäristön pilaantumiseen on tehokas tapa puuttua sekä ympäristö- että työllisyyskysymyksiin, ja katsoo, että työhön kohdistuvaa verotusta on pienennettävä uusien työpaikkojen luomiseksi ja harmaan talouden torjumiseksi;
34. toteaa, että energian toimitusvarmuutta koskeva tavoite ja tavoite taata Euroopan kansalaisten liikkuvuus ja energiansaanti kohtuullisin hinnoin ja kestävästi sekä oikeudenmukaisten hintojen ylläpitämisen tavoite ovat saavutettavissa samalla strategialla kuin kunnianhimoinen ilmastonsuojelu;
35. kehottaa näin ollen komissiota panemaan kevään 2007 huippukokouksen päätökset johdonmukaisesti ja nopeasti täytäntöön ja todellakin asettamaan uusiutuvat energianlähteet ja energiatehokkuuden yhteisen energiapolitiikan ensisijaisiksi tavoitteiksi;
36. huomauttaa, että tärkeä tehtävä EU:ssa ja muissa teollisuusmaissa on siirtyä uusiutuviin energianlähteisiin perustuvaan talouteen, jossa energiaa käytetään vähemmän ja että tehokas tapa lähestyä tavoitetta on soveltaa tekniikoita, jotka ovat jo käytettävissä, mutta joiden täytäntöönpano vaatii rohkeita poliittisia toimia, mukaan lukien kannustimet ja monenkeskisesti sovitut seuraamukset niille maille, jotka eivät ole valmiita kantamaan osaansa taakasta; korostaa, että vaadittava siirtymä kohti vähän energiaa kuluttavaa ja vähän hiilipäästöjä aiheuttavaa kestävää taloutta uuden teknologian kehittämisen ja toteuttamisen avulla tarjoaa Euroopan unionille lukuisia mahdollisuuksia;
37. korostaa, kuinka tärkeää on torjua liikennepolitiikalla ilmastonmuutosta ja hoitaa yleisempiä ympäristöhuolenaiheita; puoltaa politiikkaa, joka vähentää tarpeetonta liikennettä erilaisten toimien avulla ja vaatii, että Euroopan laajuisille verkoille tehdään asianmukainen strateginen ympäristövaikutusten arviointi;
38. kehottaa jäsenvaltioita laajentamaan nopeasti toisiinsa kytkeytyjä ja yhteentoimivia Euroopan laajuisia liikenneverkkoja ja ottamaan huomioon erityisesti uusien jäsenvaltioiden tarpeet tehokkaan, kestävä ja ympäristöystävällisen liikennepolitiikan puitteissa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita käyttämään asianmukaista politiikkayhdistelmää hyödyntääkseen täysimääräisesti ympäristöystävällisten, älykkäiden liikennejärjestelmien ja teknologisten innovaatioiden mahdollisuudet;
39. huomauttaa, että näin ollen on ratkaisevan tärkeää varmistaa, että tuleva logistiikkapalvelujen kysyntä on yhdistettävissä pienempiin ympäristövaikutuksiin ja pienempiin kasvihuonekaasupäästöihin; katsoo, että kestävä liikenne riippuu yhteisön, kansallisen ja alueellisen tason poliittisten päätöksentekijöiden kyvystä tarjota tehokkaita kannustimia, jotta kuljetuspalvelujen ostajat, kuljettajat ja kulkuneuvojen valmistajat jatkavat ponnistelujaan ympäristöystävällisempien logistiikkamarkkinoiden luomiseksi;

Työmarkkinat ja ihmisiin investoiminen

40. myöntää, että EU:n kasvua ja työllisyyttä edistävä strategia on osoittautunut hyödylliseksi, mutta painottaa samalla, että kaikki EU:n kansalaiset eivät ole hyötynneet näistä tuloksista; painottaa, että globalisaatiosta ja demografisesta haasteesta selviämiseksi on äärimmäisen tärkeää tarjota ihmisille tarvittavat taidot ja mahdollisuudet, jotta voidaan houkutella enemmän ihmisiä työmarkkinoille ja tehdä työstä todellinen vaihtoehto jokaiselle, erityisesti sellaisten toimenpiteiden avulla, jotka kohdistetaan kauimpana työmarkkinoista oleviin ihmisiin;
41. painottaa, että vapaan liikkumisen ja liikkuvuuden takaamiseksi työmarkkinoilla neuvoston on viipymättä hyväksyttävä työajan järjestämistä, väliaikaisten työntekijöiden työoloja ja eläkeoikeuksien siirtämistä koskevat direktiivit sekä muutettava eurooppalaisesta yritysneuvostosta annettua direktiiviä; korostaa, että Euroopan työmarkkinoiden liikkuvuuden esteiden poistaminen mahdollistaa eurooppalaisten työntekijöiden entistä paremman suojelun; panee merkille, että EU:n on nähtävä vaivaa selittääkseen kansalaisille edut, joita laajentumisen, integroitumisen, solidaarisuuden ja työvoiman liikkuvuuden tehokkaasti yhdistävä lähestymistapa tuo mukanaan;
42. toteaa jälleen, ettei Euroopalla ole varaa nykyisiin korkeisiin työttömyyslukuihin; huomauttaa, että kaikkialla maailmassa tapahtuvat mullistukset vaikuttavat myös eurooppalaiseen sosiaaliseen malliin; katsoo, että demografisesta haasteesta selviämiseksi ja kestäväen julkisen varainhoidon takaamiseksi Euroopan on pyrittävä uudistamaan työmarkkinoita ja sosiaaliturvajärjestelmiä vahvistaakseen työnteon kannustimia, tarjotakseen ihmisille tilaisuuksia ja taitoja, joiden avulla he voivat selviytyä muutoksesta, ja helpottaakseen heidän palkalliseen työhön palaamistaan; huomauttaa, että säilyttääkseen kilpailukykyensä maailmassa EU:n on toteutettava lukuisia uudistuksia; uskoo, että näihin toimenpiteisiin tarvittavan yritysten ja työntekijöiden välisen luottamuksen taso nousee sosiaalisen vuoropuhelun lisääntyessä; korostaa hyväksytyjen yhteisten joustoturvaperiaatteiden laaja-alaisen ja tasapuolisen täytäntöönpanon tärkeyttä sekä työntekijöiden että työnantajien kannalta;
43. korostaa, että sekä työnantajat että työntekijät vaativat yhä enemmän joustavaa työntekoa ja että se on väestönmuutoksen muodostaman haasteen edessä hyväksi todettu tapa lisätä naisten osallistumista sekä pidentää vanhempien ihmisten työelämää; muistuttaa, että koulutus on osa korkealaatuista työllistämistä ja että on kiinnitettävä huomiota perheiden sosiaalisiin kannustimiin, mukaan lukien lastenhoitoinfrastruktuuri, joka on yksi naisten työelämään osallistumisen lisäämisen edellytyksistä; kannattaa sitä, että hyväksytään tasapainoinen valikoima joustoturvaan liittyviä yhteisiä periaatteita, joilla yhdistetään joustavuus ja turvallisuus työntekijöille sekä työnantajille työmarkkinoilla; kehottaa jäsenvaltioita valtavirtaistamaan nämä yhteiset periaatteet kansallisia uudistusohjelmia koskevilla työmarkkinaosapuolten kanssa järjestettävissä kuulemisissa ja korostaa keskeistä asemaa, joka on työn ja yksityiselämän yhdistämiseen liittyvillä toimenpiteillä, tasavertaisten mahdollisuuksien edistämällä, koulutuksella ja uudelleen koulutuksella, aktiivisella työmarkkinapolitiikalla, riittävällä sosiaaliturvalla ja työmarkkinoiden jakautumisen purkamisella takaamalla työhön liittyvät oikeudet kaikille työntekijöille;
44. tunnustaa joustavien ja tehokkaasti toimivien työmarkkinoiden osuuden sosiaalisen

osallisuuden edistämiseksi kaikkien yhteiskuntaryhmien työllistymismahdollisuuksien luomisen kautta; kehottaa näin ollen jäsenvaltioita vapauttamaan työmarkkinoiden sääntelyä ja sijoittamaan koulutukseen ja aktiivisiin työmarkkinapolitiikkoihin parhaiden mahdollisten olosuhteiden luomiseksi korkealle työllisyydelle ja työvoiman liikkuvuudelle;

45. panee huolestuneena merkille suuntauksen kohti tulojen ja vaurauden erojen kasvua jäsenvaltioissa; katsoo, että tällainen suuntaus pitäisi kääntää asianmukaisilla kansallisilla ja yhteisön toimilla yhtenäisemmän yhteiskunnan aikaansaamiseksi ja sen varmistamiseksi, että kansalaiset kokevat hyötyvänsä kasvusta;
46. panee merkille, että joissakin jäsenvaltioissa on otettu käyttöön minimipalkka; katsoo, että muut jäsenvaltiot voisivat saada hyötyä tutustumalla näissä jäsenvaltioissa saatuihin kokemuksiin;
47. pitää myönteisenä komission esittämää yhteisön Lissabonin ohjelmaa 2008–2010, sillä nyt ehdotetaan entistä priorisoidumpaa ohjelmaa, jossa on vain kymmenen keskeistä tavoitetta, jotka voidaan toteuttaa vuosina 2008–2010; korostaa kuitenkin, että Lissabonin strategian tarjoama suurin tilaisuus on se, että erilaiset uudistuksia koskevat tarpeet ja taloudelliset sekä ympäristöön ja työllisyyteen liittyvät välineet yhdistetään yhdeksi ainoaksi uudistuksen esityslistaksi; kehottaa näin ollen komissiota pysyttämään tässä johdonmukaisessa ja integroidussa, eri politiikanalat yhdistävässä menettelytavassa ja olemaan purkamatta sitä siirtymällä erillisiin poliittisiin toimiin;

Edistyksen mittaaminen ja Lissabonin tavoitteiden seuranta

48. suhtautuu myönteisesti Euroopan komission ponnisteluihin byrokratian vähentämiseksi, erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten auttamiseksi, ja lainsäädännön vaikutusten arvioinnin parantamiseksi; pahoittelee samalla, etteivät parlamentti ja komissio ole vielä päässeet yksimielisyyteen siitä, millaista vaikutusarviointia tarvitaan; painottaa tässä yhteydessä jälleen vaatimustaan riippumattomasta, ulkoisesta vaikutusten arvioinnin tarkastelusta;
49. pitää myönteisenä komission tavoitetta vähentää liiketoiminnan hallinnollista taakkaa; odottaa saavansa konkreettisia tietoja siitä, miten tämä tavoite saavutetaan niin, että samalla taataan hyvän hallintotavan edellytykset; korostaa, että hallinnon kaikki tasot voivat edistää tämän tavoitteen saavuttamista, minkä vuoksi ne on otettava mukaan asiaa koskevien poliittisten päätöksen tekoon; kehottaa byrokratian vähentämisen ja unionin lainsäädännön yksinkertaistamisen yhteydessä harjoittamaan selkeää valvontaa, jotta voidaan selvittää, missä määrin jäsenvaltiot todella hyödyntävät unionin säädösten siirtämisessä kansalliseen lainsäädäntöön niiden tarjoamaa liikkumavaraa ottaakseen huomioon kansalliset erityispiirteet ja innovointia haittaavat tekijät;
50. katsoo, että jäsenvaltiot sekä kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason sidosryhmät ovat tärkeimmät toimijat Lissabonin tavoitteiden saavuttamisessa; huomauttaa, että maat, jotka ovat avoimia ulkoiselle kilpailulle, toteuttavat uudistuksia ja pyrkivät julkisen talouden tasapainoon sekä korkealaatuisiin julkisiin ja yksityisiin investointeihin, ovat kasvaneet

eniten ja luoneet eniten työpaikkoja; pahoittelee, että Lissabonin strategian näkyvyys on heikko monien EU-maiden kansallisessa politiikassa; katsoo, että kaikkien taloudellisten toimijoiden osallistuminen on välttämätöntä sen tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi; uskoo erityisesti, että työmarkkinaosapuolten, kansallisten parlamenttien, alueellisten ja paikallisten viranomaisten sekä kansalaisyhteiskunnan entistä tiiviimpi osallistuminen parantaa Lissabonin strategian tuloksia ja lisää asianmukaisista uudistuksista käytävää julkista keskustelua; tukee komission jäsenvaltiolle esittämää ehdotusta yhteistyön tiivistämisestä kansallisten ja alueellisten parlamenttien kanssa niin, että samalla järjestetään vuotuisia keskusteluja niiden kansallisten uudistusohjelmien toteuttamisesta;

51. painottaa alueellisten ja paikallisten viranomaisten ja sidosryhmien sitoutuneisuuden merkitystä niin Lissabonin saavutusten laajuuden kuin niiden innovatiivisuuden kannalta; pitää tässä yhteydessä myönteisenä Euroopan talous- ja sosiaalikomitean sekä alueiden komitean suurta kiinnostusta Lissabonin strategian seurantaan;
52. muistuttaa, että yhdennetyt suuntaviivat tarjoavat tärkeän koordinoituväliseen ja yhteisen kehyksen eri jäsenvaltioille niiden omien kansallisten uudistusohjelmien toteuttamiseen; katsoo, että jäsenmaista saadut analyysit ja palautteet osoittavat suuntaviivojen toimivan, mutta että tarvitsemme silti parannusta sopeutumisessa uusiin talouden ja työllisyyden ehtoihin sekä jäsenvaltioita koskevien jatkotoimien (jäsenvaltioiden vertailuanalyysin) osalta; edellyttää indikaattorien ja tavoitteiden laajempaa soveltamista ja täytäntöönpanoa;
53. suhtautuu myönteisesti Euroopan komission laatimiin maakohtaisiin raportteihin; edellyttää kuitenkin järjestelmällisempää lähestymistapaa, joka korostaa onnistumisia sekä puutteita; tukee komission ehdotusta ottaa käyttöön erityisiä "seurattavia seikkoja" osana monenkeskistä valvontaa sekä mahdollisuutena parantaa kansallisen politiikan reagoitua;
54. katsoo, että asianmukaisen seurannan puute on suurena esteenä riittävään tietoon perustuvien poliittisten valintojen tekemiselle; korostaa tässä yhteydessä, että olisi mahdollista hyödyntää huomattavasti paremmin ammattitaitoa ja tietoja, joita unionin erillisvirastoilla on niiden omilla aloilla;
55. suhtautuu näin ollen myönteisesti vuoden 2006 neuvoston päätökseen korjata seurantatietojen puute ja kehottaa alueiden komiteaa suunnittelemaan kasvu- ja työllisyysstrategiaa koskevan seurantatoimensa, joka kattaa EU:n 104 aluetta ja kaupunkia, jotka jakoivat mielipiteensä Lissabonin politiikan täytäntöönpanosta tutkimuksessa, joka esitellään kevään 2008 Eurooppa-neuvostolle; korostaa tutkimuksen osoittavan, auttaako rakennerahastojen varojen osoittamista koskeva määräys kohdentamaan suuremman osuuden rakennerahastomäärärahoista innovointiin ja ympäristötavoitteisiin; odottaa tutkimuksessa tehtävää arviota Lissabonin strategian alueellistamisen lisäarvosta;
56. katsoo, ettei ole lainkaan itsestään selvää, miten mitata Lissabonin ohjelman menestymistä tai, yleisemmin, mitkä indikaattorit olisivat asianmukaisia "edistyksen" mittaamiseen; on kuitenkin ehdottomasti sitä mieltä, että onnistumisten ja epäonnistumisten seuranta ei voida rajoittaa taloudellisiin indikaattoreihin, kuten BKTL:ään, koska BKTL on – parhaimmillaan – indikaattori vaurauden syntymisestä tietynä ajanjaksona muttei anna edes luotettavaa tietoa vaurauden tasosta yhteiskunnassa ja on kaukana siitä, että pystyisi

antamaan mitään viitteitä lisävaurouden syntymisen sosiaalisesta ja ympäristöön liittyvästä hinnasta;

57. toteaa, että on tarpeen kehittää ja soveltaa moniulotteista lähestymistapaa ihmisten hyvinvoinnin arvioimiseksi BKT/BKTL-ulottuvuutta syvällisemmin; suhtautuu näin ollen myönteisesti OECD:n pohdiskeluihin sen toisessa, yhteiskuntien edistyksen mittaamista ja edistämistä käsitelleessä maailmanfoorumissa tänä vuonna Istanbulissa sekä komission kutsusta joulukuun alussa 2007 järjestetyssä Euroopan parlamentin konferenssissa ”Beyond Growth” käytyihin keskusteluihin, koska luotettavat tiedot ovat tärkeitä tietoisten poliittisten valintojen perustana;
58. suhtautuu näin ollen myönteisesti useiden komission pääosastojen tekemään työhön uusien laadullisten indikaattoreiden kehittämiseksi; kehottaa käyttämään näitä indikaattoreita kansallisten Lissabonin ohjelmien tulevissa arvioinneissa ja sisällyttämään ne komission seurantatoimiin riippumatta siitä, liittyvätkö ne sosiaaliseen ulottuvuuteen, kuten köyhyysindikaattori, vai ympäristöulottuvuuteen, kuten biologisen monimuotoisuuden indikaattori; katsoo, että näin luodaan kokonaisvaltaisempi valikoima indikaattoreita Lissabonin strategian menestyksen mittaamiseen;
59. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioiden sekä ehdokasvaltioiden parlamenteille.